Captatio benevolentiae

Per EloiA el dl., 19/10/2009 - 09:00

Manel
-
Els millors professors

Lletra original

Provem d'encaixar em escenes boniques,
en ports de diumenge farcits de gavines,
en grans sobretaules on els avis canten,
en nits vora el foc abraçats a una manta.
Es tracta d eser els simpàtics del barri,
els que ballen i ballen fins que els músics parin
i irrompre arrogants lluint les millors gales
en discos, amb dones, amb feines estables.

I, a vegades, ens en sortim.
I, a vegades, ens en sortim.
I, a vegades, una tonteria de sobte ens indica que ens en sortim.
I, a vegades, una carambola de sobte ens indica que ens en sortim.

Busquem quedar bé en el retaule magnífic
dels que van pel món amb posat monolític
i afronten la vida mirant-la a la cara
i un dia, contents, compren flors a sa mare.
Intentem trampejar per ser persones dignes,
el pare modèlic que volen les filles,
el de la veu greu, el de la mà forta,
que paga un vermut i arregla una porta.
I després tanacar els ulls i sentir el món en calma
i dos ocells fent piu-piu dalt d'un arbre
havent enllestit un gran epitafi
que arrenqui un somriures a tots els qui passin.

I, a vegades, ens en sortim.
I, a vegades, ens en sortim.
I, a vegades, una tonteria de sobte ens indica que ens en sortim.
I, a vegades, una carambola de sobte ens indica que ens en sortim.

I, a vegades, ens en sortim.
I, a vegades, ens en sortim.
I, a vegades, una tonteria de sobte ens indica que ens en sortim.
I, a vegades, se'ns baixa la verge i de sobte ens revela que ens en sortim.
I, a vegades, contra tot pronòstic una gran bestiesa capgira allò que crèiem lògic, tot fent evident, que per un moment, ens en sortim.

Lletra traduïda

Moments de gràcia

La cançó parla de gent corrent, com tu i com jo, que intentem fer el que creiem que "ara toca" i anem tirant estoicament amb una abnegació esperançada el dia a dia. I tenen raó, a vegades hi ha moments especials en el que sembla que les coses van quadrant i ens ensumem que tot plegat té sentit. Són moments de "revelació", d'adonar-nos que "tot és gràcia", un regal com el cant dels ocells que sovint ignorem... aleshores estem en pau.

T'ha passat alguna vegada sentir això que canten els Manel? Has provat mai d'aturar-te una estona al final del dia per poder escoltar el teu entorn i la teva vida per poder copsar la nota de fons que la travessa? Alguns en diuen fer "examen del dia". Apa doncs, encén una espelma, respira, repassa el dia d'avui sabent-te estimat i acompanyat per aquesta nota que travessa la teva vida i completa la frase "Avui, contra tot pronòstic, la tonteria que m'ha donat llum ha estat..."

Ho crèiem un somni... (però ens en sortim, gràcies a Déu!)

Quan el Senyor renovà la vida de Sió, ho crèiem un somni.

La nostra boca s'omplí d'alegria, de crits i de rialles.

Els altres pobles es deien: «És magnífic el que el Senyor fa a favor d'ells!»

És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Renova la nostra vida, Senyor, com l'aigua renova l'estepa del Nègueb.

Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls criden de goig a la sega.

Sortien a sembrar tot plorant, carregats amb la llavor; i tornen cantant d'alegria, duent a coll les seves garbes. (Salm 126)